

BIJBELVERTELLING Jozef in de gevangenis.

De Heere is met Jozef, óók in de gevangenis. Dat merkt ook de direkteur van de gevangenis. Binnen korte tijd is Jozef de rechterhand van de direkteur. Hij mag de gevangenen verzorgen en nog veel meer. Tenslotte bemoeit de direkteur zich bijna nergens meer mee. Jozef zorgt er wel voor.

Op zekere dag worden twee nieuwe gevangenen binnen gebracht. Het zijn twee voorname hovelingen van de Farao van Egypte. De één is overste van de schenkers, de ander overste van de bakkers. Aan het hof van Farao is iets gebeurd. Wat het geweest is? Misschien is er met het eten of drinken geknoeid en heeft Farao de schenker en de bakker verdacht. Eén ding is zeker: Farao is vreselijk boos geworden en heeft de overste van de schenkers en de overste van de bakkers in de gevangenis laten opsluiten. Jozef krijgt opdracht de voorname mannen te verzorgen.

Op een morgen komt Jozef eten brengen in de cel van de bakker en de schenker. Wat is hier gebeurd??? De twee hovelingen zitten met bleke gezichten voor zich uit te staren. Jozef merkt direkt dat er iets is. Daarom vraagt hij: Waarom kijken jullie toch zo angstig en ontdaan? Toen zeiden de hovelingen: We hebben een droom gedroomd en er is niemand die onze dromen uit kan leggen. Ja, als we aan het hof waren geweest zouden we wel een droomuitlegger hebben geroepen. Maar hier in de gevangenis gaat dat niet. Jozef is nooit zo onder de indruk geweest van die Egyptische droomuitleggers. Hij zegt: God kan dromen uitleggen. God kan mij laten weten wat jullie dromen betekenen. Vertel ze maar. De schenker en de bakker kijken elkaar eens aan. Dát hadden ze helemaal niet verwacht in de gevangenis. Toch voelen ze dat Jozef het ernstig meent.

Jozef verklaart de dromen van Farao. 1512. Gravure. 12,6 × 16,6 cm. Amsterdam, Rijksmuseum

De vrouw van Potifar toont haar gemaal de mantel van Jozef. Ca. 1512.

- *Olieverf op paneel. 26,2 × 36 cm. Rotterdam, Museum Boijmans Van Beuningen.*

Welnu, ze zullen hun dromen vertellen.. eerst de schenker. Toen vertelde de schenker dat hij droomde van een wijnstok. Die prachtige wijnstok stond vlak vóór hem. Aan de wijnstok waren drie ranken. Aan de ranken hingen prachtige trossen druiven. Ja, zegt de schenker... en de beker, de mooie beker van Farao was in mijn hand. Toen kneep ik de druiven uit boven de beker en gaf de beker aan Farao.

Nieuwsgierig kijkt de schenker naar het gezicht van Jozef. Zou zijn droom iets goeds betekenen?? Jozef zegt: Dit is de uitlegging van uw droom.. De drie ranken zijn drie dagen. Binnen drie dagen zal Farao u in eer herstellen. Dan zult u de beker weer in Farao's hand geven, precies als vroeger.

Maar ach, beste schenker, als u dan vrij bent, wil dan nog eens aan mij denken. Doe eens een goed woordje voor mij bij Farao. Vertel hem maar dat ik uit mijn vaders huis ontvoerd ben en dat ik onschuldig gevangen zit...

De schenker is heel blij. Hij belooft Jozef plechtig aan hem te zullen denken. Stel je voor.. je zou toch alles doen om die Jozef een plezier te doen?

Nu is de bakker aan de beurt. Hij heeft moed gekregen nu hij de goede afloop voor de schenker gehoord heeft. Misschien valt het voor hem ook wel mee. Vlug vertelt ook hij zijn droom.

De bakker droomde dat hij drie getraliede korven op z'n hoofd droeg. In de bovenste korf was heerlijk eten voor Farao. Toen kwamen de vogels en aten uit de korf met lekkers....

Ook de bakker kijkt vol verwachting naar het gezicht van Jozef. Zou het voor hem ook meevalen???

Arme bakker... Jozef zegt: Binnen drie dagen zal Farao u aan een hout hangen. Dan zullen de vogels komen en uw vlees eten.

Wat zal de bakker vreselijk geschrokken zijn.. Na drie dagen is Farao jarig. Hij laat voor al z'n knechten een grote maaltijd bereiden. Ter gelegenheid van dit grote feest besluit de Farao dat hij de schenker in eer zal herstellen.

Zoals Jozef gezegd had, is het ook gegaan. Op de derde dag komt er een rijtuig om de schenker op te halen. Hij mag z'n belangrijke werk aan het hof weer doen. Maar er komt ook een beul om de bakker op te halen. Hij wordt opgehangen aan een paal. De vogelen komen en trekken zijn vlees er af... Vreselijk...

En wat zou de schenker het eerst gedaan hebben? Zou hij vertellen van die arme Jozef in de gevangenis?

Nee, kinderen.. hij vergeet het en praat nergens over. Jozef wacht vergeefs op enig bericht. Zou hij dan nooit iets van de schenker horen??

't Is droevig. Maar er is er EEN Die wel aan Jozef denkt. Dat is de Heere in de hemel. En de Heere vindt dat Jozef nog wat geduld moet hebben. Als het Gods tijd is gaat de deur van de gevangenis beslist open. Niet eerder en niet later. Als Jozef het hoorde zou hij misschien zeggen: Jullie hebben makkelijk praten... Je moest eerst maar eens in de gevangenis zitten.

Zo de Heere wil tot de volgende keer, kinderen.

D.C.O.

oo00oo

BIJBELVERTELLING

Jozef de onderkoning.

Twee jaren zijn voorbijgegaan. Jozef zit nog in de gevangenis. 't Lijkt wel of er geen einde aan de tegenspoed komt. Je zou de moed opgeven en het hoofd laten hangen. Maar dan komt toch de verandering, onverwacht en ongedacht.

Kijk... er is zeker wat te doen in het paleis van de Farao. Wijzen en tovenaars liepen in en uit. Wat is er gebeurd? Farao heeft gedroomd. In één nacht heeft hij tweemaal gedroomd. Farao is er vast van overtuigd dat z'n dromen iets te betekenen hebben. Daarom lopen de wijzen en de tovenaars in en uit. Maar er is niemand van die mannen, die Farao's dromen uit kan leggen.

En dan?... dan denkt de schenker opeens aan Jozef. Jozef in de gevangenis.. de vergeten Jozef. Hoe kon hij die jongen toch vergeten? Direkt begeeft de schenker zich naar Farao en vertelt hem alles. Hij belijdt ook z'n zonde... schandelijk, om zoiets te vergeten.

Farao heeft met belangstelling geluisterd. Hij geeft bevel dat Jozef onmiddellijk uit de gevangenis gehaald moet worden. Maar eerst moet Jozef wat opgeknapt worden. De kapper maakt z'n haar keurig in orde. Het gevangenispak gaat uit. De kleermaker zorgt voor een keurig pak.

Ziezo... Jozef is weer een meneer. Wat zal die Jozef verbaasd hebben gekeken. En nu naar het paleis. De deurwachters maken een diepe buiging voor Jozef. Dan staat Jozef opeens voor de Farao van Egypte.

"Zo jongen", zegt Farao, ik heb vannacht tweemaal gedroomd. Mijn wijzen en tovenaars kunnen de dromen niet uitleggen. Nu heb ik horen zeggen dat jij dromen kunt uitleggen.

Maar Jozef zegt: Nee koning, dat kan ik niet. Maar mijn God is machtig om mij te helpen en de betekenis van uw dromen mij bekend te maken. Vertel uw droom maar.

Farao vertelt dat hij in z'n droom aan de oever van de rivier stond. Toen kwamen uit de rivier zeven vette koeien...héél mooie beesten. Die koeien gingen grazen in het gras aan de waterkant. Daarna kwamen zeven afschuwelijk lelijke magere koeien uit het water. Ik heb nog nooit zulke lelijke beesten gezien, zegt Farao. En toen... toen aten die zeven magere koeien die zeven vette koeien op.. met huid en haar. En het vreemde was, dat die magere koeien net zo mager bleven als vóór het eten van de vette koeien. Toen werd ik wakker.....

Even later viel ik weer in slaap. Weer droomde ik. Ik zag zeven aren op één halm, vol met gouden korenkorrels. Toen zag ik zeven dunne verschrompelde aren uit de grond komen. Die zeven dunne aren aten de volle aren op...vreemd.. toen was ik weer wakker.

Nu mag Jozef spreken. Hij zegt: "Farao", Uw twee dromen betekenen hetzelfde. God wil U bekendmaken de dingen die gebeuren zullen. Die zeven vette koeien en de zeven volle aren betekenen zeven jaren. De zeven magere koeien en de zeven verdorde aren betekenen ook zeven jaren. O Koning, in de zeven jaren die nu komen, zal er grote overvloed zijn in Egypte. Maar na die zeven jaren van overvloed zullen er zeven jaren van hongersnood komen. Dan zal de overvloed van de vette jaren vergeten worden. U hebt tweemaal gedroomd. Dat betekent dat het zeker komen zal. God in de henen heeft het besloten. Er is echter wel wat

aan te doen. Laat Farao een verstandige en wijze man zoeken. Die man zou dan tijdens de vette jaren alle overschotten van koren kunnen verzamelen. Er zou zo een voorraad kunnen gemaakt worden voor de zeven magere jaren.

Farao heeft met verbazing geluisterd naar de uitleg van z'n dromen en de goede raad die Jozef gaf. Hij voelt wel dat Jozef de waarheid spreekt. De raadslieden van Farao zijn ook onder de indruk. Farao zegt tot z'n knechten: "Zou er wel één man zijn in Egypteland, die zó door Gods Geest wordt geleid als deze Jozef? Nu, dan moet Jozef de man zijn die voor alles zorgen zal".

Farao neemt een prachtige zegelring van zijn vinger en doet hem om Jozefs vinger. Die prachtige gouden ketting moet om Jozefs hals. Nu nog een deftig linnen kleed.. en?.. daar staat de onderkoning van Egypte. Farao zegt: Ik ben natuurlijk de koning. Maar na mij bent u nu de machtigste man in Egypte. Alle mensen zijn blij met de onderkoning. Farao heeft een andere naam voor Jozef bedacht. Hij heet nu: Zafnath-Paäneah, dat betekent: Redder van het land...

Wacht.. daar is de op één na mooste koets van Farao. Jozef moet een rijtoer maken door de versierde stad. Voor de koets lopen de dienst-knechten van Farao. Ze roepen met grote stem: Knielt, knielt voor de redder van het vaderland. Eerbiedig buigen de mensen voor de machtige onderkoning. Jozef krijgt ook een vrouw. Haar naam is Asnath. Wat een geweldige veranderingen in een korte tijd. Het wordt een drukke tijd voor Jozef. Hij trekt door heel Egypteland. Hij geeft bevelen en de mensen gehoorzamen. Overal worden schuren gebouwd om een gedeelte van de overvloed te bewaren. Er is genoeg. Het zijn de zeven vette jaren. Tijdens de zeven jaren van overvloed worden er bij Jozef en Asnath ook twee jongetjes geboren. Het eerste jongetje krijgt de naam "Manasse". Daarmee wil Jozef zeggen dat de Heere hem alle moeite en verdriet heeft doen vergeten. Het tweede zoontje noemen ze Efraïm. In die naam wil Jozef zeggen: God heeft mij verhoogd. Jozef geeft God de eer. Het is de Heere, Die de

verdruchte recht doet. Hoe groot zijn de wegen des Heeren.

Heel lang daarna is de ware Redder gekomen. Zijn Naam is Jezus. Hij is de Zaligmaker van zondaren. Heere Jezus, wil ook óns redden. Wil onze Koning zijn voor altijd.

Tot de volgende keer, kinderen.

D.C.O.

oo00oo

Bijbelvertelling

Hongersnood

Hongersnood is héél erg. Dan is er geen eten genoeg voor de mensen en de beesten. De regen liet op zich wachten.. het koren wilde niet groeien.. de voorraad raakte op. Ja, dan is er hongersnood. Er is hongersnood in Egypte. Maar ook in het land Kanaän. Bij Jakob en z'n familie raakt de voorraad ook op. Iedere dag wordt het moeilijker om de monden te vullen. Maar Jakob heeft gehoord dat er in Egypte koren te koop is. Op zekere dag zegt hij tegen zijn zonen: Jullie moeten elkaar niet langer zo hulpeloos aankijken. Ga liever naar Egypte om koren te kopen. De broers moeten hun vader wel gelijk geven. Zó kan het niet blijven. Zelf hebben ze óók kinderen. Zo trekken de tien broers van Jozef naar Egypte. Benjamin moet thuisblijven. Stel je voor dat Benjamin iets zou overkomen op de gevaarlijke reis.. Jakob moet er niet aan denken. Benjamin is de laatste zoon van z'n lieve gestorven Rachel. De broers hebben geld meegenomen om koren te kopen. Ja, geld hebben ze wel. Ze kunnen het koren gelukkig wel betalen. Met veel andere hongerige mensen komen ze in Egypte aan. En nu naar de winkel. O nee, dat gaat zomaar niet.. De onderkoning van Egypte wil, dat mensen uit andere landen eerst voor hem zullen verschijnen. Er kunnen onder die vreemdelingen wel rovers en dieven zijn.. je weet maar nooit. Daarom worden de broers naar het kantoor van de machtige onderkoning gebracht. Diep buigen ze met hun gezicht naar de grond voor de machtige heer achter de tafel. Jozef heeft z'n broers al herkend. Onmiddellijk denkt hij terug aan zijn wonderlijke dromen van vroeger. Zou God nu de dromen gaan vervullen? En.. hoe zou het met de broers zijn?? Zouden ze nog net zo hard en goddeloos zijn als vroeger? Of??

Wacht daar zal Jozef wel achter komen. De broers weten toch niet dat hij Jozef is. En dan.. dan spreekt Jozef met een strenge en barse stem: Waar komen jullie vandaan??

Wij komen uit Kanaän, mijnheer. We willen graag

koren kopen. Maar dan buldert de stem van de onderkoning: Koren kopen?? Nee, jullie zijn gemene verspieters. Jullie komen onderzoeken waar je ons land het beste kunt aanvallen. Kijk die grote broers nu eens benauwd kijken. Met een bibberende stem zeggen ze: Nee mijnheer, wij zijn allemaal broers. We zijn ook vrome en christelijke mensen. Heus, wij zijn geen verspieters. Ze vertellen de onderkoning dat ze thuis met twaalf broers waren. De kleinste broer is bij vader thuis en één is er niet meer. Maar de onderkoning zegt bars: Ik blijf erbij: Jullie zijn verspieters. Ik wil jullie nog een kans geven om mij te bewijzen dat je de waarheid spreekt. Jullie gaan allen de gevangenis in. Net zolang tot jullie kleinste broer ook hier is. Eén van jullie moet terug om hem te halen. Voorlopig kunnen de broers over het voorstel nadenken. Op een bevel van Jozef treden de soldaten aan en grijpen de broers beet. Daar gaan ze.. naar de gevangenis.. Wat zullen de broers geschrokken zijn. Inplaats van op de terugweg te zijn, zitten ze nu in de gevangenis. En wat een onmogelijke eis heeft die onderkoning gedaan. Hoe zullen ze vader ooit zover krijgen dat hij Benjamin mee laat gaan? Op de derde dag gaat de deur van de gevangenis open. Ze worden gehaald om voor de onderkoning te verschijnen. De onderkoning is wel iets vriendelijker tegen hen. De eis is iets verlicht. De onderkoning zegt: Ik vrees God. Jullie mogen allemaal terug naar Kanaän op één na. Die ene moet hier blijven tot jullie met je jongste broer terugzijn. Als jullie de waarheid hebben gesproken zal vanzelf wel uitkomen dat jullie vrome lieden zijn. In dat geval behoeven jullie niet te sterven... O, wat hebben de broers het benauwd. Hun geweten spreekt meer dan ooit. Ze denken terug aan hun broer Jozef. Ze zeggen tegen elkaar: 't Is onze eigen schuld, jongens. Wij wilden niet luisteren toen broer Jozef ons smeekte om hem los te laten. Ach, wat was die jongen toen benauwd geweest. Hij bad ons om genade, maar we luisterden niet. Nu komt de afrekening. Nu zijn WIJ benauwd.

Ruben probeert zich er tussen uit te draaien. Hij zegt: Hadden jullie maar naar mij geluisterd. 'k Heb nog zó gezegd: Doe die jongen geen kwaad. Nou is het te laat. Jozef hoort alles wat de broers zeggen. Ook nu de tolk er niet bij is. Jozef kent immers de taal van z'n broers. Maar dát weten de broers niet.

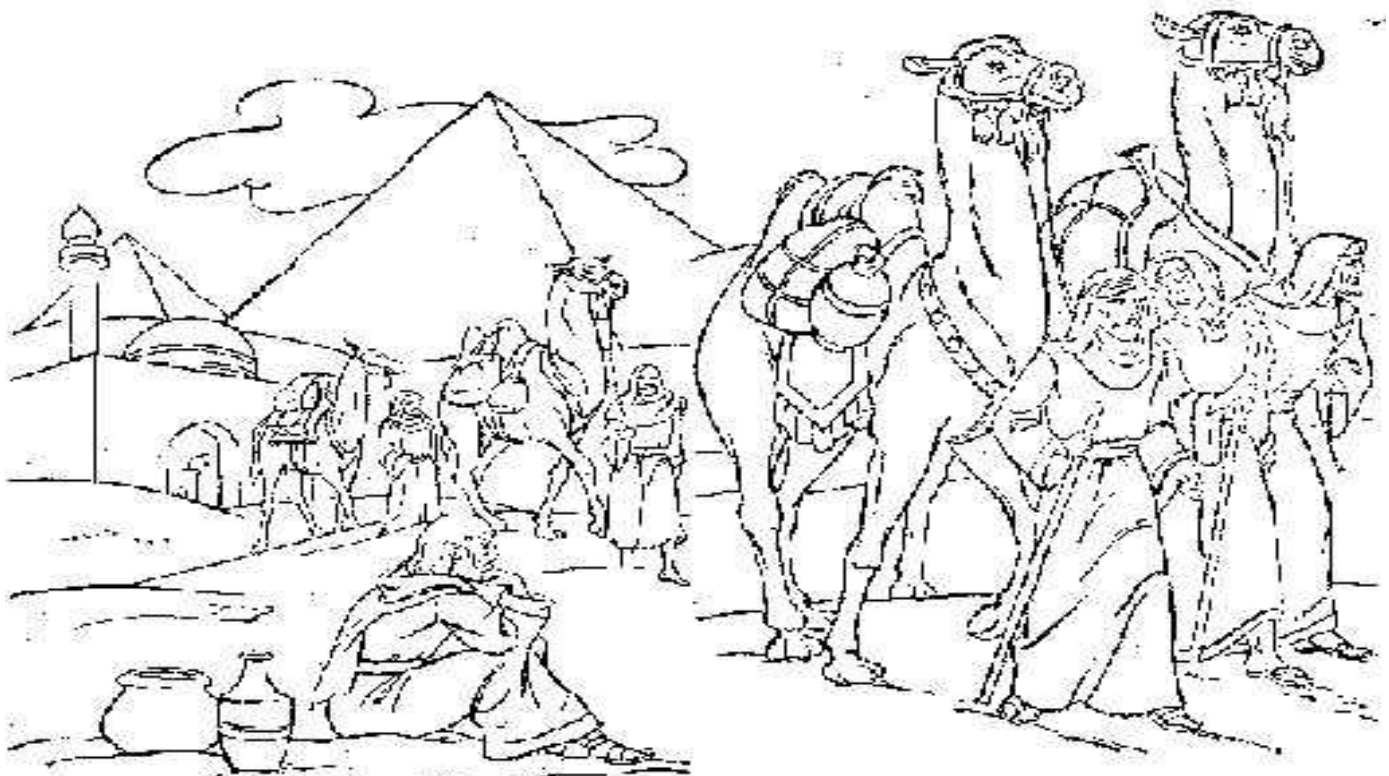
Als Jozef z'n broers zo bezig ziet en hun woorden hoort, kan hij zich niet langer goedhouden. Hij loopt naar een andere kamer en schreit van ontroering. Zouden ze toch spijt hebben van hun boze daden? Zouden ze een nieuw hart van de Heere gekregen hebben? Of zou het maar de schrik zijn? Nee, Jozef wil nog niet zeggen dat hij hun broer is. Nog even geduld. Vlug droogt hij zijn tranen en stapt met een streng gezicht naar binnen. "Zo mannen", zijn jullie klaar voor 't vertrek? Met een soldaat stapt hij op Simeon toe. Ja, die Simeon zal de ondeugendste wel geweest zijn. Maar nu heeft hij niet veel praatjes meer. Verdrietig kijkt hij naar z'n broers als hij geboeid en weggevoerd wordt. De broers zijn óók bedroefd. Daar gaat hun broer.. zullen ze hem ooit nog zien?

Inmiddels zijn de zakken met koren gevuld. Ook het geld heeft Jozef weer terug in de zakken laten doen. Als ze buiten komen staat alles al klaar. De strenge onderkoning zien ze niet meer. Zwijgend laden ze hun zakken op de ezels. Er kan geen lachje meer af. Wat moeten ze straks tegen hun oude vader zeggen? De man zal nog sterven van verdriet..

O, wat hangt ons nog boven het hoofd.....

D.C.O.

oo00oo

Joseph's brothers came to buy grain.

Somber en bang zijn de broers van Jozef aan de terugreis begonnen. Wat een harde heer is die onderkoning van Egypte. Als het aan hen lag, kwamen ze nooit meer bij hem terug. En dan...Simeon in de gevangenis. Wéér een broer kwijt. En vader...ach, wat zal vader verdrietig zijn. Tegen de avond houden ze halt. De mannen hebben een plaatsje gevonden waar ze de nacht zullen doorbrengen. Morgenvroeg hopen ze weer verder te gaan. Eén van de broers loopt naar de zakken met voedsel. De onderkoning heeft óók eten voor de beesten meegegeven. Als de zak wordt opengemaakt... o..dan ligt daar het geld boven in de zak. Met dat geld heeft deze broer het koren betaald.. en nu is het geld weer terug.. Vlug loopt de broer naar zijn andere broers om het nieuws te vertellen. Ze staren naar het geld en ze worden nog banger. O, wat zou dát nu weer te betekenen hebben??? Ze begrijpen er niets van. Allen zijn ze het er over eens, dat het niet veel goeds kan betekenen. Nu ze éénmaal hebben bedacht dat God bezig is hen te straffen, durven ze niet veel goeds te verwachten. Na enkele dagen komen de broers thuis. Vader Jakob ziet al aan de gezichten dat het hun niet meegevallen is. En Simeon?? Waar is Simeon? De broers vertellen wat ze beleefd hebben in Egypte. Hoe de onderkoning hen verdenkt van spionage. Wat een strenge man was dat. Er was niet mee te praten. Ze vertellen hoe ze de onderkoning wat vriendelijker wilden stemmen door over hun gezin te vertellen..over hun vader en jongste broer die thuis waren.. Toen heeft die onderkoning geëist dat ze moesten bewijzen wat ze zeiden. Hun jongste broer moet als bewijs dienen. Benjamin moet mee naar Egypte. Ja.. en Simeon is gegijzeld. Die moest achterblijven in de gevangenis. Wat moeten we toch beginnen???? Onder het praten maken ze hun zakken open. In ieder geval hebben ze te eten. Maar dan schrikken ze nog meer. Bij alle broers is het geld

terug in de zakken. Jakob komt er ook bijstaan. Met angst in hun ogen kijken ze naar hun geldbuidels. Wil die onderkoning dan niets van hen aanvaarden? Vader Jakob kan zich niet langer bedwingen. Hij schreeuwt het uit: Jullie beroven mij van kinderen. Jozef is niet meer. Simeon is weg.. en nu willen jullie Benjamin ook nog meenemen. Alles is tegen mij. Met gebogen hoofd staan de broers erbij. Diep in hun hart moeten ze hun vader gelijk geven. 't Is alles hun schuld, hun eigen schuld. ZIJ zijn de oorzaak van al het verdriet. Zouden ze alles aan vader vertellen? Vertellen wat ze zo lang geleden met Jozef hebben gedaan? Maar nee, dát kan ook niet. Hun oude vader heeft al genoeg verdriet. Laten ze het geheim maar bewaren. O, 't is een zware last. De zonde is hard en sterk. De zonde brengt de dood. Wat nu? Vader wil Benjamin natuurlijk niet afstaan. Straks is het koren op. Zullen ze dan allen de hongerdood sterven? Daarom stapt Ruben, de oudste broer naar voren. "Vader" zegt hij, laat mij voor Benjamin zorgen. Ik zal hem weer bij u terugbrengen. Als ik hem niet terugbreng mag u twee van mijn zonen doden. Maar wie zegt, dat het waar is? Nee, Jakob is vastbesloten Benjamin thuis te houden. Hij zegt: Mijn zoon zal met u niet aftrekken; want zijn broer Jozef is al dood en Benjamin is alleen overgebleven. 't Is het laatste dat ik nog van Rachel heb. Stel je voor dat hem wat overkomt. Dan zouden jullie m'n grijze haren met droefenis in het graf doen dalen. 'k Zou sterven van verdriet. De broers zeggen niets meer. Het verdriet van vader is zo groot. Alleen de Heere kan uitkomst geven. Zou de Heere nog????.... Kinderen.. we hebben allemaal vergeving van onze zonden nodig. Dat is het gróóttste geluk.. als Hij ons al onze schuld vergeeft. Als Hij zegt: Ik ben wel streng tegen jullie geweest... maar Ik wil je niet doden.

Tot de volgende keer D.V...

D.C.O.

oo00oo

BIJBELVERTELLING Voor de tweede maal op reis.

Nog steeds is er hongersnood in het land Kanaän. Jakob en zijn familie raken door de voorraad heen. Het koren uit Egypte is bijna op. Wat nu?

Jakob roept z'n zonen bij zich en zegt: Gaan jullie toch terug naar Egypte om koren te kopen. De naam van de jongste broer wordt niet genoemd. Nee.. Benjamin kan hij niet loslaten. Dan zegt Juda: Vader, die onderkoning van Egypte heeft gezegd: Jullie krijgen mij niet te zien als je jongste broer niet meekomt. "Vader", als u Benjamin met ons mee laat gaan, durven we wel terug naar Egypte. Maar als Benjamin niet mee mag, blijven wij ook hier...

O, wat is het moeilijk voor Jakob. Hij zegt: Waarom heb je die man toch verteld dat je nog een jongere broer had? Maar de zonen van Jakob zeggen: Die onderkoning was zo streng tegen ons. Eer we er erg in hadden, wist hij alles. Nogmaals probeert Juda z'n vader te overreden.

"Vader", zegt hij, laat mij borg zijn voor Benjamin. Alle schuld wil ik dragen als ik Benjamin niet bij u terugbreng. Toe, vader.. geef uw toestemming, we hadden al tweemaal heen en terug kunnen zijn... Toen zei Jakob: Je hebt gelijk. Jullie moeten dan maar teruggaan met Benjamin. Neem voor de strenge heer een groot geschenk mee.. kostbare balsem, honing en specerijen. Ook moeten jullie dubbel geld meenemen. En het geld dat in de zakken zat moet ook mee terug. De Almachtige God geve dat die onderkoning barmhartig voor jullie zal zijn. Als het anders gaat, zodat ik mijn kinderen moet missen, moet ik ze maar missen.

Spoedig vertrekken de broers voor hun tweede reis naar Egypte. Daar aangekomen, worden ze direkt bij de onderkoning gebracht. De onderkoning ziet met één oogopslag dat Benjamin er ook bij is. Hij roept zijn adjudant en zegt: Breng deze mannen naar mijn huis en zorg dat tegen de middag de maaltijd gereed is. De onderkoning blijft nog een poosje in het uitdeelkantoor. Maar het middagmaal wil hij met de mannen gebruiken. De adjudant neemt de broers mee naar het huis van Jozef. O, wat zijn de broers nu bang. Ze zeggen tegen elkaar: Straks worden we overvallen en gevangen genomen. Dan kunnen we slaven worden van de Egyptenaars. Ja, die onder-

koning denkt zeker dat wij de eerste keer ons geld mee teruggenomen hebben. Heel onderdanig gaan ze naar de adjudant en vertellen hem alles. Hoe ze het geld weer in hun zakken gevonden hebben en dat de onderkoning nu vast denkt dat zij dat gestolen hebben. Heus, adjudant, dat hebben wij niet gedaan. Het geld en nog veel meer hebben we bij ons. We willen alles eerlijk betalen. De adjudant is helemaal niet boos (de onderkoning zal hem vast wel iets verteld hebben); vriendelijk roept hij de broeders toe: Vrede zij u.. wees maar niet bang. Jullie geld heb ik ontvangen. Uw God en de God van uw vader heeft dat geld zeker in de zakken gedaan. Als ze vlak bij de deur van het huis komen... wie wordt daar bij hen gebracht?? Dat is Simeon! Nieuwsgierig kijken ze hem aan. Nou nou, veel heeft hun broer niet geleden. Hij ziet er best uit. Daar stappen ze achter elkaar het huis van de onderkoning binnen. Er wordt water gebracht om de voeten te wassen. Ook de ezels worden goed verzorgd. Terwijl de kok bezig is met braden en bakken, maken de broers hun geschenken klaar. Alles wordt keurig netjes uitgestald en klaargezet. Voor ze er erg in hebben is het etenstijd. Daar stapt de onderkoning al binnen. Ze nemen hun geschenken en buigen diep voor de onderkoning. Nu vraagt de onderkoning hoe het met hen en hun oude vader gaat. Leeft hun oude vader nog? Ja, hun vader leeft nog. Weer buigen zij zich diep neer voor de onderkoning. Dan slaat de onderkoning zijn ogen op Benjamin, zijn broeder, en vraagt: Is dit uw kleinste broeder? O, Jozef, de onderkoning, kan zich bijna niet meer inhouden. Daar staat nu zijn eigen jongere broer, de zoon van z'n vroeg gestorven moeder. O, mijn zoon, zegt de onderkoning, God zij u genadig.. Vlug loopt de onderkoning naar een andere kamer. Daar breekt hij in snikken uit. O, wat een wonder.. wie had dat ooit kunnen denken. God is goed. Wat hij in de dromen beloofde aan Jozef wordt vervuld. Hij zou al z'n broers wel om de hals willen vallen... maar dat doet hij nog niet... nóg niet.....

De onderkoning wil niet weten dat hij zo gehuild heeft. Hij wast z'n gezicht, zet de tanden stevig op elkaar en stapt naar binnen. De tafels worden neergezet en het eten komt binnen. Er is een aparte tafel voor Jozef.. een tafel voor de Egyptische heren en een tafel voor de broers. De adjudant geeft ieder z'n plaats. Tot grote verbazing van de broers krijgen ze hun plaats precies in de volgorde van hun leeftijd.... Ruben..Simeon..Levi. Ze begrijpen er niets van. Hoe weet die man dat toch??

Veel tijd om er over na te denken hebben ze niet. Het eten wordt al opgediend. Ze krijgen allemaal meer dan genoeg. Maar Benjamin krijgt vijf maal zoveel als de anderen. Het lijkt er op dat die onderkoning veel van hun jongste broer houdt... maar ze zijn er niet boos om. Integendeel... de stemming wordt steeds vrolijker. Telkens worden de glazen weer met wijn gevuld. Het praten gaat hen steeds beter af. Ze vertellen honderduit aan de onderkoning. Nee, dat hadden ze niet kunnen denken. Alle sombere gedachten hebben de vlucht genomen...

Is alles nu goed?? Nee, alles is nog niet goed. Maar het kómt goed. De Heere God zal alles goed maken. Daarover de volgende keer, kinderen. D.C.O.

De broers hebben het best naar hun zin in het huis van de onderkoning. Toch wil de onderkoning zijn broers nog éénmaal beproeven. Wat zouden de broers doen als hij de lieveling van hun vader in Egypte houdt???

De onderkoning geeft opdracht aan de adjudant om de korenzakken van de broers te vullen. Ook het geld moet terug in de zakken. En dan... dan moet de adjudant de zilveren drinkbeker van de onderkoning in de zak van Benjamin stoppen. Natuurlijk mogen de broers niets merken.

Met een blij en dankbaar gevoel gaan de broers die avond naar bed. 't Is allemaal meegevallen. Al heel vroeg in de morgen vertrekken de broers. Hun ezels zijn bepakt en bezakt met het kostelijke koren. Nu vlug naar huis. Vader zal zeker ongerust zijn. De vrouwen en kinderen zullen óók uitzien naar hun terugkomst. Daar verlaten ze de stadspoort reeds.

Inmiddels heeft de onderkoning z'n adjudant bevel gegeven om de broers te achtervolgen. Haastig jaagt de adjudant de broers achterna. Daar ziet hij de kleine karavaan al voor zich.. Hij zet z'n handen aan de mond en roept: Hee, jullie daar..HALT.. in naam van de onderkoning. Verschrikt staan de broers stil. Wat zou er nu weer zijn?? Maar dan begint de adjudant al uit te pakken: Wat denken jullie wel? Jullie zijn behandeld als vrienden.. en dan ZOIETS... Stelen de beker.. de zilveren drinkbeker waar mijn heer dagelijks uit drinkt... schande.

Als de broers van de eerste schrik bekomen zijn, zeggen ze verontwaardigd: Waarom zegt u zulke dingen? Wij zijn geen dieven. We hebben toch ook het koopgeld van de eerste keer aan u teruggegeven? Nou dan?

Nee, adjudant... als dat waar is, mag u de man bij wie de beker gevonden wordt de doodstraf geven... en wij zullen de slaven van de onderkoning zijn.

"Goed", mompelt de adjudant, maar alleen de dief zal gestraft worden. Haastig maken de broers hun zakken open. Ruben is het eerst aan de beurt. De handen van de adjudant graaien in de korenzak.. niets te vinden. Nee, adjudant... dat had Ruben u zo wel kunnen vertellen... wat denkt u eigenlijk wel?

De volgende... niets te vinden... Tevreden kijken de broers voor zich uit. Wie zou zich in het hoofd halen om de zilveren drinkbeker van de onderkoning te stelen? Eindelijk de laatste korenzak, de zak van Benjamin. De handen van de adjudant verdwijnen in het koren. En dan??? Triomfantelijk steekt de adjudant zijn hand MET DE BEKER omhoog... GEVONDEN.. gevonden in de zak van Benjamin...

Kijk nu die arme broers eens... Ze krimpen in elkaar alsof ze een slag met de zweep hebben gekregen. Hun gezichten worden asgrauw. Ze scheuren hun kleren als een teken van rouw en droefenis.

Zwijgend laden ze hun zakken op de ezels. Met gebogen hoofden komen ze terug bij het huis van de onderkoning. Het is verloren...

De onderkoning is nog thuis. Met bedroefde gezichten vallen ze voor hem op de grond. Dan klinkt de stem van de onderkoning: Wat is dit voor een daad die jullie gedaan hebben? Dacht je dat een man als ik zoiets niet merken zou? Toen nam Juda het woord: Mijnheer de onderkoning, wat zullen wij zeggen? Hoe zullen wij ons rechtvaardigen? God straft ons om onze zonden. Wij allen zullen uw slaven zijn.

Maar daar wil de onderkoning niets van weten. Nee, de dief moet gestraft worden. De anderen mogen naar huis.

Nu doet Juda een stap naar voren, en zegt: Och, mijnheer, laat mij alstublieft nog een woord spreken. Wees niet boos op mij. Hoe kunnen wij naar huis gaan zonder onze jongste broer?

Onze oude vader zal sterven van verdriet. Och, mijn heer, ik heb u alles verteld over onze oude vader. Neem mij... laat mij uw slaaf zijn. Ik ben borg voor deze jongen bij mijn vader. Toe mijn heer... ik kan niet thuiskomen zonder de jongen. Hoe zou ik het verdriet van mijn oude vader aan kunnen zien?.....

Het is heel stil geworden in de kamer. Het hart van de onderkoning klopt vlugger dan normaal. Hij kan wel huilen van blijdschap.. Blijdschap om Juda. Blijdschap om de broers die zo veranderd zijn. Vroeger durfden ze wel naar huis te gaan zonder Jozef. Nu kan het niet meer. Nu zijn ze echt vroom. Als we zeggen dat we vroom zijn en tegelijk onze broeder haten, dan liegen we. Maar de onderkoning voelt dat het echt is.

Die boze broers, die hard waren zijn nu zacht geworden. Dat heeft de Heere gedaan...

De onderkoning kan zich niet langer goedhouden. Alle Egyptenaren moeten naar een andere kamer.

Jozef wil alleen zijn met zijn broers. Als de laatste Egyptenaar uit de kamer verdwenen is begint Jozef luid te wenen. Het verdriet van al die lange jaren en de blijdschap om de hereniging met de broers worden hem te veel. De Egyptenaren horen hun onderkoning schreeuwen.. Wat moeten de broers hier wel van denken? Maar dan roept Jozef tussen de snikken door: Ik ben Jozef, uw broer... Leeft m'n lieve vader nog? En de broers?? O, die kunnen geen woord uitbrengen. De schrik zit hun in het hart. Ze staan maar te kijken, stil voor zich uit te kijken.

Jozef zegt: Kom toch dicherbij.. ik ben uw broeder, die jullie naar Egypte verkocht hebben. God heeft alles goed gemaakt. Weest niet bang voor mij. God wilde jullie in het leven houden door mij. O, broers, ik houd zoveel van jullie. Willen jullie alles aan vader vertellen? En kom dan allemaal naar Egypte. Ik zal voor jullie zorgen. Er is nog eten genoeg in de schuren. Jozef slaat z'n armen om Benjamin, z'n broer. Hij snikt het uit van blijdschap. Al de broers worden omhelsd. Tranen van blijdschap lopen over hun wangen. Nu durven ze ook iets terug te

zeggen. O, de Heere maakt alles goed.
Kinderen.. uit de stam van Juda is de Heere
Jezus geboren. De Heere Jezus wilde Borg worden
voor slechte broers en zusjes.. voor mensen die
Hem verkochten en verlieten.. mensen die niet
naar Hem wilde luisteren. Maar Jezus is opge-
staan uit de doden en Hij zegt: Ik ben Jezus..
de Zaligmaker.. hoort naar Mij.

Wie kan Gods wijs beleid doorgronden?
Een man werd voor hen heen gezonden:
De vrome Jozef, rijk in deugd,
Tot slaaf verkocht in zijne jeugd,
In ijz'ren boeien wreed gekneld,
Werd, hun tot heil, in eer gesteld.

Psalm 105:10

D.C.O.

oo00oo

BIJBELVERTELLING

Jozef leeft.

De farao van Egypte hoort van de grote blijdschap in het huis van de onderkoning. Ook hij is blij met Jozef en z'n broers. Jozef moet bij hem komen. En dan zegt Farao: „Laat je vader en je broers toch hier komen wonen. Het beste van het land wil ik ze geven. Doe het maar.. stuur wagens naar Kanaän en laat de hele familie hier komen.” Natuurlijk kunnen ze al hun spullen niet meenemen, zegt Farao.. maar dat geeft niet. Hier in Egypte kunnen ze uitzoeken wat ze hebben willen. Jozef is het er dadelijk mee eens. O, hij verlangt zo naar zijn vader en de verdere familie. Spoedig staan de wagens klaar. Eten voor onderweg is er ook. Al de broers krijgen een nieuw stel kleren. Benjamin krijgt vijf stel kleren en driehonderd zilverstukken. Voor vader Jakob gaan er tien ezels mee. Op hun rug dragen ze kostbare geschenken. Verder zijn er nog tien ezelingen, beladen met koren en brood. Geweldig.. kijk me die broers daar eens lopen tussen de wagens en de ezels. Wie had dat ooit kunnen denken? Ha.. daar is broer Jozef al. Hij komt gedag zeggen. Dag broers, goede reis hoor. Kom zo gauw mogelijk terug.. en geen ruzie maken onderweg. Jozef denkt: „Stel je voor dat ze elkaar de schuld gaan geven van wat ze lang geleden mij hebben aangedaan.”

“Nee, broer” roepen ze terug, maak je niet ongerust.”

Vooruit, daar gaat de karavaan. Naar huis. Naar vader. Na een paar dagen komen ze in Kanaän. Daar staan de tenten al. Vrouwen en kinderen rennen naar buiten en blijven dan vol verbazing staan. Zijn dat hun mannen wel? Wat is dat alle-

maal? Maar daar springen de mannen al van de wagens en rennen naar de tent van hun oude vader. Die moet het grote nieuws eerst horen. Vader.. vader.. Jozef leeft nog en hij is onderkoning over heel Egypteland. Jacob hoort de blijde boodschap. Hij schrikt. Z'n hart staat even stil van ontsteltenis. Hij kan het niet geloven. Als hij eindelijk wat bij komt, zegt hij: "Maar jongens toch.. moeten jullie je oude vader zo laten schrikken? Jozef is dood." Nee vader, hij leeft. Weet U wat hij heeft gezegd? Nou, moet u eens luisteren. Hij heeft gezegd dat wij allemaal in Egypte moeten komen wonen, en dat hij voor ons zorgen zal. Geloof je het nu nog niet, vadertje? Kom dan maar eens even buiten kijken. Kijk, ziet u dat allemaal? Allemaal voor u... van Jozef. Als Jakob alles hoort en ziet, komt er een grote blijdschap in zijn hart. Hij zegt: "Nu moet ik het wel geloven. Dat had ik nooit gedacht. Mijn zoon Jozef leeft nog. Ik wil naar hem toegaan en hem zien, eer ik sterf."

Dat was een gewichtige beslissing van vader Jakob. Nu zal hij het beloofde land verlaten. Maar als de Heere meegaat is het goed. Jakob is immers op weg naar het hemelse Vaderland? Dan kan een reis naar Egypte er nog wel bij...

oo000oo

D.C.C.

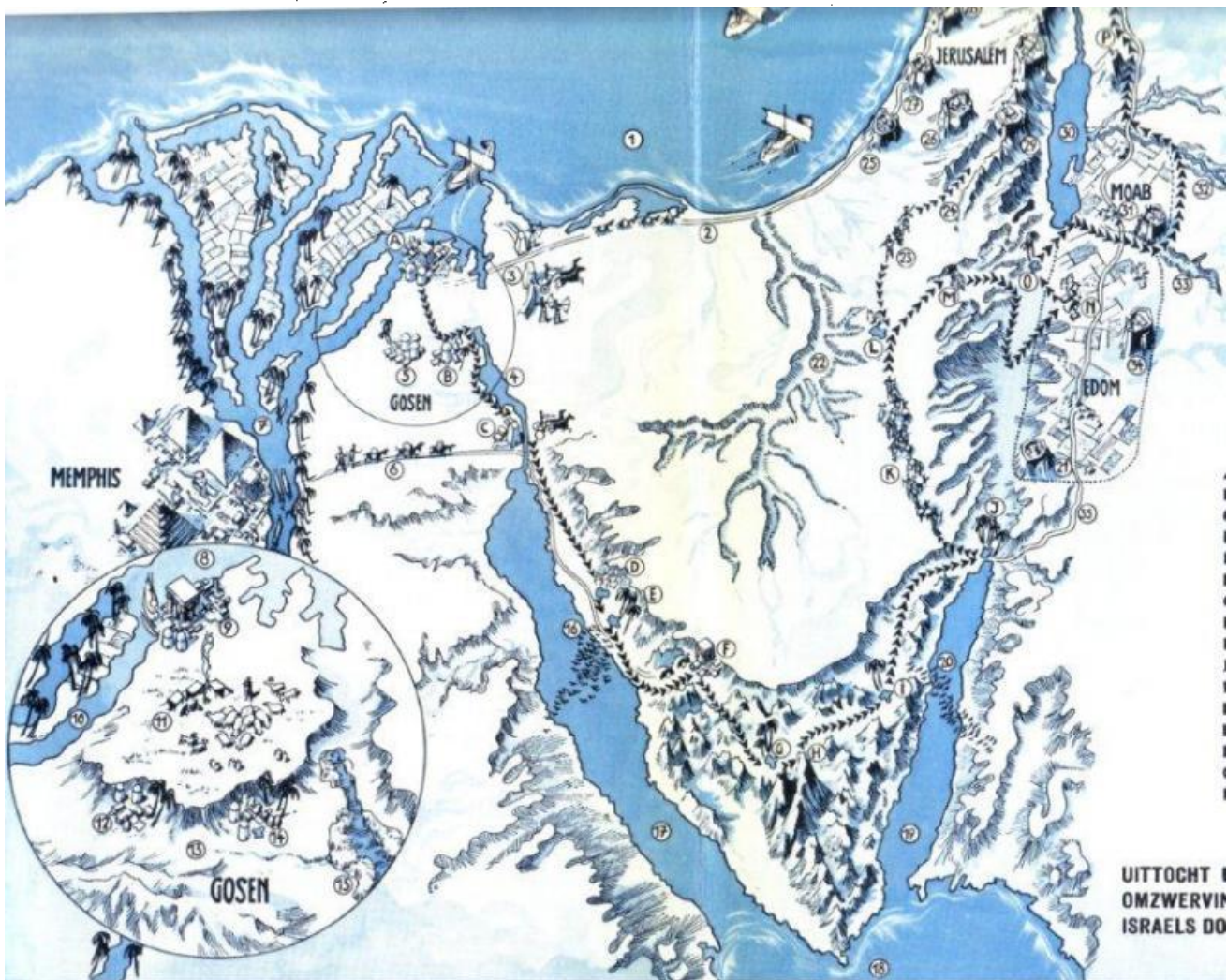
BIJBELVERTELLING Jozef leeft (slot)

Al heel gauw gaat de verhuizing beginnen. Bij de grens van het land Kanaän staat de karavaan een poosje stil. Het valt toch niet mee voor Jakob

om het land te verlaten. 's Nachts verschoont de Heere aan Jakob. Hij zegt: Ik ben God, de God van uw vader, wees niet bang. Ga maar gerust naar Egypte, want Ik zal met u zijn. Nu is Jakob gerust. De Heere heeft hem gerustgesteld en getroost. Immer voorwaarts gaat de reis. Eindelijk.. daar komen ze in Egypte. Jakob stuurt z'n zoon Juda vooruit. Juda zal de boodschap van de aankomst overbrengen aan Jozef. Er ligt al een stuk land klaar. Het is het land Gosen. Als de Farao het goed vindt, zullen ze daar gaan wonen. Jozef heeft de boodschap gehoord. Fluks spant hij zijn wagen in. Hij wil zijn vader tegemoet rijden. Wat zal dat een blijdschap zijn. O, daar ziet hij zijn oude vader al. Snikkend valt hij hem om de hals. Vader, vader... lieve vader. Jozef houdt z'n vader vast alsof hij hem nooit meer los zal laten. "Jongens", zegt Jakob, "jongens toch"... Nu kan ik sterven... nu heb ik je gezien... nu weet ik dat je leeft. Er is veel gebeurd in al die jaren. De Heere heeft grote wonderen gedaan. De Heere doet wat Hij zegt. Daarom zijn ze blij, héél blij. De Heere heeft ze blij gemaakt.

oo000oo

Vader Jakob heeft nog 17 jaren in Egypte gewoond. Jozef zorgde goed voor allemaal. De hele familie woonde in het land Gosen. Maar vader Jakob voelt zijn einde naderen. Het ogenblik komt dat hij zal sterven. Jakob is niet bang. o nee. Hij is blij dat er een einde aan z'n zwerversleven komt. Vóór hij gaat sterven moet Jozef bij hem komen. Jakob heeft nog iets te vragen. "Jozef", zegt hij, wil je mij een gunst bewijzen? Jozef knikt. Dan vraagt vader Jakob of Jozef hem in het land Kanaän wil begraven. Jakob wil niet in een vreemd land begraven worden. Hij gelooft de belofte van God. In Kanaän zullen ze wonen. Jakob wil begraven worden bij zijn ouders en bij Lea, in de spelonk van Machpéla. Lea, die zoveel verdriet gehad heeft in haar leven. Lea, die altijd moest denken: Jakob houdt niet van mij. Toch horen ze bij elkaar. Daarom zullen ze in hetzelfde graf begraven worden. Alle

1 Middellandse Zee	5 Pithon (17)	9 Raimos (A)	14 Sukkoth (B)	19 Golf van Akaba	24 Eikel (druivendal)	29 Hebron
2 Weg der Filistijnen	6 Weg der mijnwerkers	10 Oostelijke Nijlarm	15 Schellzee (4)	20 Vlucht kwakkels	25 Gaza	30 Dode Zee
3 Egyptische grensforten (Vorstenmuur)	7 Nijl in de cirkel (kl. cirkel A B-5)	11 Weiland	16 Vlucht kwakkels	21 Edom-grensvesting	26 Lachis	31 Grensvesting Moab
4 Schellzee (15)	8 Middellandse Zee (1)	12 Pithon (5)	17 Golf van Suez	22 Beek van Egypte	27 Askelon	32 Beek Annon
		13 Wadi Tomilat	18 Rode Zee	23 Weg der Verspieters	28 Asoed	33 Beek Zered

moeiten zijn vergeven en vergeten. Jozef belooft dat het allemaal in orde zal komen. Ach, misschien blijft vader nog wel een poosje leven.

Maar niet lang daarna krijgt Jozef bericht dat zijn vader ernstig ziek is. Jozef gaat direkt naar zijn oude vader toe. Zijn twee zonen, Manasse en Efraim, mogen mee. Als Jozef binnenkomt zit de oude man rechtop in bed. Hij zegt tot Jozef: God de Almachtige is mij verschenen te Luz in het land Kanaän. Hij heeft mij gezegd en beloofde mij tot een menigte van volken te maken. Nu wil ik uw twee zonen aannemen als mijn zonen. Zij zullen delen in de zegen van de Almachtige. Dan neemt Jakob Manasse en Efraim in zijn armen en kust ze. Tegen Jozef zegt hij: Ik had niet gedacht u ooit terug te zien, maar zie, God heeft mij ook uw kinderen doen zien.

Manasse en Efraim staan dicht bij hun oude grootvader. Nu zal Jakob hen zegenen. Grootvader kruist zijn armen en legt zijn rechterhand op het hoofd van Efraim. Maar Efraim is de jongste.. Jozef denkt dat zijn oude vader in de war is en wil zijn armen verleggen. Maar Jakob zegt: Ik weet het mijn zoon, ik weet het. Manasse zal ook tot een groot volk worden. Maar Efraim zal gróter zijn. Jozef spreekt nu niet tegen. Hij merkt dat zijn vader een profeet is. Jozef is blij dat zijn zonen mee zullen delen in de zegen. Zij zullen net als Ruben en Simeon een erfdeel in het beloofde land ontvangen.

Nu moeten ook de andere zonen van Jakob komen. Vader Jakob zal ze zegenen. Ook zal hij vertellen wat er in de toekomst met hen gebeuren zal. Alle zonen worden aangesproken. Jakob herinnort zich hun boze daden en spreekt ervan. Ruben zal de grotste niet zijn. Simeon en Levi ook niet. Zij hebben hun vader schande aangedaan. Juda... nu begint het gezicht van de oude vader te stralen. Juda... gij zijt het. U zullen uw broederen eren. Koningen zullen uit u voortkomen. Totdat uit uw geslacht

geboren zal worden de Koning der Koningen...
de Heere Jezus Christus.

De meeste zonen zijn nu gezegend... dan wordt
het even stil in de kamer. Maar dan roept de
oude Jakob verlangend uit: Op Uw zaligheid
wacht ik, HEERE.

Jakob ziet heel in de verte de Heere Jezus
aankomen. Die zal de boze duivel de kop ver-
pletteren. Die kan alleen voor zijn kinderen
zorgen. Met de laatste krachten gaat Jakob
verder met het zegenen van zijn zonen. Ook
Benjamin wordt niet vergeten. Bijna is de reis
ten einde. Toch wil de oude vader nog iets
zeggen.... Jongens.. begraaf me in de spelonk
van Machpéla, bij Abraham en Sara, Izak en
Rebekka, daar, waar ik Lea heb begraven.
Dan strekt Jakob de benen uit op het bed. Nog
één zucht... en dan... dan is Jakob THUIS.
Eeuwig Thuis. Bij de Heere. Alles is goed.

Kinderen.. wat zijn we gelukkig als we de God
van Jakob ONZE God mogen noemen. Al zouden we
dan veel verdriet hebben op aarde.. dat zou
het ergste niet zijn. Hij zal ons geleiden
tot over de dood.
D.V. tot de volgende keer.

oo00oo

Op deze steen staat het verhaal van Jozef

Vader Jakob is gestorven. De kinderen zijn verdrietig. Jozef snikt het uit. Hij loopt naar de rustbank waar z'n dode vader op ligt. Hij valt met z'n gezicht op het dode gezicht van zijn vader. Voor het laatst kust Jozef zijn oude vader. Ach, Jozef is wel blij dat zijn vader bij de Heere is. Maar hij is óók verdrietig. Hij zal zijn oude vader missen. Als onze vader of moeder sterft mogen we blij zijn als vader of moeder bij de Heere mochten komen. We kunnen dan óók nog zo verdrietig zijn omdat we hen zo moeilijk kunnen missen. De Heere kan dat wel begrijpen. Eens heeft de Heere Jezus gehuild omdat zijn vriend Lazarus gestorven was. Toch moet alles weer doorgaan. Daarom staat Jozef op. Het lichaam van vader moet gebalsemd worden. Daar moeten knappe dokters aan te pas komen. Hun werk duurt wel 40 dagen. Na die 40 dagen komen nog 70 dagen van rouw. Dan kunnen ze eindelijk vertrekken voor de reis naar Kanaän. Farao vindt het ook goed. Veel belangrijke mannen van Egypte gaan mee. Het lijkt wel een leger. Wagens, paarden en ruiters.. en héél veel mensen. Allen willen ze eer bewijzen aan de vader van de onderkoning. Als het grote leger bij Kanaän gekomen is, wordt er nog zeven dagen rouw gehouden. De mensen van het land zijn verbaasd over de plechtigheden die ze zien. Ze denken: daar wordt vast een heel belangrijke man begraven. Kijk.. het laatste stukje van de reis is begonnen. De zonen van Jakob dragen hun vader naar de spelonk van Machpela. Voorzichtig schuiven ze het lichaam in een ruimte in de steenwand. In deze spelonk liggen ook Izak en Abraham begraven.. met hun vrouwen. Hier ligt ook Lea, die, toen ze nog leefde, zo graag dicht bij haar man wilde zijn. Maar nu zijn ze bij elkaar. Alle verdriet is vergeten. Nu kan de steen weer voor de opening van de grot. Al deze mensen zijn vergaan tot stof. Maar de Heere zal ze er allemaal weer uithalen. Zou het nog lang duren?

Jozef en zijn broers zijn weer teruggegaan naar

Egypte. De broers beginnen zich zorgen te maken. Er is ongeloof en angst in hun hart. Ze denken: Nu vader dood is, zal Jozef ons de straf geven die wij verdiend hebben. Ze zeggen: Ach, Jozef, onze vader heeft vóór zijn dood tegen ons gezegd dat we jou om vergeving moesten vragen. Nu, vergeef toch alles wat we je hebben aangedaan. Als Jozef zijn broers zo angstig voor zich ziet staan, begint hij te huilen. O, wat zijn die grote broers toch klein geworden. Maar Jozef is niet boos. Hij zegt: Weest niet bang. Ik ben toch niet in de plaats van God? Jullie hebben mij wel kwaad behandeld, maar de Heere heeft alles in orde gemaakt. Ik zal jullie allemaal goed verzorgen. Daar staan de broers om Jozef heen.. hun gezichten klaren op. Er is een klein stukje van de hemel in hun hart. Waar liefde woont, gebiedt de Heere Zijn zegen. Jozef werd niet zo oud als zijn vader. Toen hij 110 jaren oud was, kwam ook voor hem het einde. Alle broers moeten bij hem komen. Heel rustig zegt Jozef: Ik sterf; maar God blijft bij jullie. Hij zal aan jullie denken. En op Zijn tijd zal Hij ons volk in het land Kanaän brengen. Dat heeft de Heere beloofd aan Abraham, Izak en Jakob. Jullie moeten mij beloven dat ik later in Kanaän zal begraven worden. Nee, dat hoeft nu nog niet. Maar als ons volk terug mag keren naar het beloofde land.. dan moeten ze mijn beenderen meenemen en dáár begraven. Zo is Jozef gestorven in vrede en rust. Na zijn dood wordt het gebalsemde lichaam in Egypte in een kist gelegd. Later.. als het héél moeilijk zal worden voor het volk Israëel.. dan mogen ze naar de kist kijken, en denken aan het woord: God zal jullie terugbrengen naar Kanaän. Misschien hebben de kinderen toen aan hun vader gevraagd: Vader, wat is dat toch voor een kist? Dan zal vader vertellen van de vernederde en de verhoogde Jozef. Hij zal zeggen: Jongens, die doodkist staat daar om ons te vertellen dat God leeft. Die kist staat te wachten op het ogenblik dat God hem zal laten begraven in het beloofde land. Bij die doodkist is het Woord van Gods belofte.

Kinderen, dit was het laatste verhaal uit het boek Genesis. 't Begon zo mooi met de schepping en het werd zo lelijk door de zonde. Maar de beenderen in de doodkist zeggen: God heeft gedacht aan Zijn genade. Hij zal doen wat Hij beloofde. We nemen nu afscheid van Abraham, Izak en Jakob. Ook de broers zijn allen gestorven. Ze zijn al zo lang bij de Heere. AL hun zonden werden vergeven om Jezus wil. Zo doe Hij ook aan ons. D.C.O.

oo00oo

